

TRINKETS

cseccsebecsék

A BARÁTSÁG MEGFIZETHETETLEN.
MINDEN MÁST EL LEHET LOPNI.

NETFLIX

A NETFLIXEN
IS HÓDÍT.

KIRSTEN SMITH

K I R S T E N S M I T H

TRINKETS

c s e c s e b e c s é k

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2019

Hope Leonnak, büntársamnak

„Az alacsony önbecsülése az én szerencsém.”

EZ AZ A HELY

Azok, akik azt mondják, Portland az a hely,
ahová a hiszter harmincasok nyugdíjba mennek,
nyilván nem jártak még Lake Oswegóban,
az új városomban,
a kertvárosok kertvárosában,
az Audi-vezető igazgatók agglomerációs utópiájában.
A hely, ami annyira fehér, hogy úgy hívják, „Lake No Negro”.
A hely, ahová az apák költöznek,
akiket nem érdekel, hogy a gyerekekük
boldogabban élt Idahóban.
A hely, ahová az apák költöznek,
akik azt remélik, a folyamatosan szakadó eső
majd elmossa a múltat, mintha nem is lett volna.

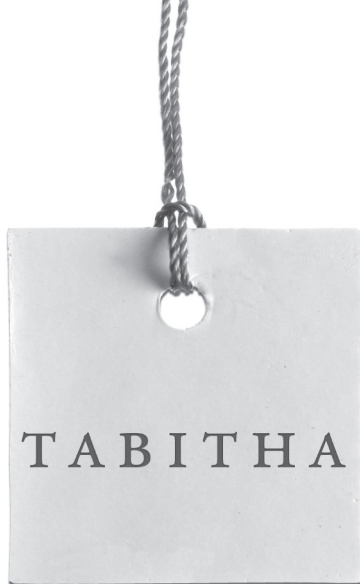
Az egyetlen, ami érdekli őket, az új munka,
a csinos, új feleség
és egy hely,
ahova elküldhetik a lányukat iskolába,
hogy kevésbé kelljen rá figyelni.

RÉGI ÉS ÚJ

A fél évből, amióta itt vagyok,
az első két hónap barátok nélkül telt,
amíg meg nem ismertem Rachele-t.
Szüksége volt egy barátnőre, nekem pedig *valakire*.
Az évkönyv kapcsán találkoztunk,
ami egy rövidebb út a barátsághoz,
ha az újak egyike vagy.
Eléggé új vagyok ahhoz, hogy senki ne tudja a nevemet,
de elég rég itt vagyok, hogy tudjam, ki kicsoda.
Eléggé új vagyok, hogy ne értssem,
miért hívják Ken Headley-t „SpongyaBobnak”,
de elég rég itt vagyok, hogy tudjam,
Hart úrnak el kellett mennie az iskolából,
mert kikezdett Martin Pierce-szel
a bioszszertárban.
Eléggé új vagyok, hogy lövésem se legyen arról,
mit is csinál a Bolygóközi Elemzés Klub valójában,
de elég rég itt vagyok, hogy észrevegyem,
bármelyik srác
vagy lány
ölne azért, hogy
Brady Finchcsel lehessen.

EMBERI ANATÓMIA

Brady a szekrényénél van,
és felnyúl, hogy elérjen valamit.
Ín – ez a szó jut eszembe,
valószínűleg csak azért, mert most beszélünk
az emberi anatómiáról biológián.
Majd megmondom Lopez úrnak,
ha szeretné, hogy a diákok
igazán méltányolják az emberi anatómiát,
vetítsen ki egy képet Brady Finch alkarjáról,
miközben kimondja azt a szót, hogy *ín*,
és lefogadom, minden lány C mínuszról
hirtelen B pluszra javítana.
Brady becipzározza a táskáját,
becsapja a szekrényét,
ina elernyed,
karja visszakerül a helyére:
Tabitha Foster vállára.

AMIT A TÜKÖR MOND

Azon tűnődöm, mi értelme népszerűnek lenni, ugyanis olykor rendkívül idegesítő tud lenni. Például az idióták és az aljanép folyamatosan igyekszik a közelembe férkőzni, behatolnak a személyes terembe ostoba köszönésekkel, figyelemfelkeltéssel, barátkozási kísérletekkel.

„Hé, Tabitha... Hogy vagy?... Mizu?... Tetszik a fülbevalód...” stb. stb. Hányadék. A személyes tér megszállása kimerítő.

Félre ne érts! Természetesen szeretem, hogy az emberek ismernek, és ki tudok bújni bármi alól, de legtöbbször örülnék egy jottányi magánéletnek.

Épp azon kevés alkalmak egyike van, hogy valaki más használja ezt a szót: *jottányi* – Kaylával és Tarynnel vagyok a mosdóban. Való igaz, hogy röhejes dolgokat hordanak össze, de legalább amíg a tükörbe néznek, nem rám figyelnek.

– Tegnap este másfél órányit kardióztam – mondja Kayla, hosszú, fekete haját kisöpörve a szeméből. Az ázsiai lányok a legszerencsésebbek, ha hajról van szó. A testükön alig van szőr, és ott az a csillogó, problémamentes sörény.

– Meg vagyok győződve arról, hogy a zéró kóla székrekedést okoz – szólal meg Taryn a hasát szorongatva.

Egy perccel később Kayla egy lenszőke lány felé hunyorít, aki épp kimegy a vécéből.

– Serena Bell fogamzásgátlót szed – magyarázza –, azért olyan óriási a melle.

– Az enyém Isten ajándéka – közli Taryn, kinyomva mellét a mély kivágású Juicy Couture felsőjéből. Igaz. A C kosara előny, amit alaposan ki is használ.

Most az egyszer Kayla és Taryn nem bombáz olyan kérdésekkel, mint „Hogy van Brady?” és „Mit csinálunk ma este?”, ugyanis túlságosan leköti őket, hogy rendbe hozzák a sminkjüket, valamint arccokat vágjanak a tükörben.

A tükörcarcok titkos szakembere vagyok. Minden nőé más. Az anyámé füstös pillantás, félig csukott szem, abszolút szexi és titokzatos. Kayla az arcát beszívva csücsörít, mintha csókot dobna. Taryn lehajtja az állát egy pimasz kis félmosollyal, olyan szögben, hogy jóval karcsúbbnak nézzen ki. Persze a való életben egyikük sem meri bevállalni. Ez a szívás a tükörcarcban: azért csinálod, mert azt szeretnéd, hogy az emberek így lássanak, de te vagy az egyetlen, aki látja.

Elképzelhető, hogy ez megérne egy témát a LOHS blogon, de ki nek van erre ideje? Csak mert Hoberman tanárnő A pluszt adott fogalmazásból előző félévben, ez közel sem jelenti, hogy blogolásra kell pazaroljam az időmet. A blogolás azoknak való, akiknek nincs társadalmi életük. Amúgy is, Hoberman tanárnő mindenkinek A-t ad.

Ezért iratkoztam fel a Shakespeare-óráira ebben a félévben. A legjobb a terepgyakorlat, amikor a barátaiddal lehetsz a pluszkreditek megszerzésének látszata alatt. Idén csak egy esti gyakorlat lesz a Northwest Classical Theatre-ben, amikor megnézünk egy színdarabot. Jövőre viszont, amikor végzősök leszünk, elmegyünk egy hétvégre Ashlandbe, a Shakespeare-fesztiválra. Egy egész hétvége, amikor a pasiddal lehetsz, berúghatsz, és a szüleid fizetik az egészet, mert azt hiszik, „tanulsz”.

Bradyvel kapcsolatban annyit, hogy sosem láttam a tükörcarcát. A mindennapi arca is elég menő. Gödröcskéi vannak, és vastag szá-lú, szőke haja, amit a legcukibb módon, bozontosan visel, és akad-nak elbűvölő pillanatai. Nem igazán hisz a mély párbeszédekben, de melyik fiú hisz? És amúgy is, mit számít? Könnyebb mély beszélge-tések nélkül. Még a végén azon kapnád magad, hogy vég nélkül be-szélpsz az érzelmeidről – nem a fiúéről –, amíg meg nem nyílsz any-nyira, hogy a szívfájdalom és a kiábrándultság elkerülhetetlen lesz.

Kayla befejezte az opálos Dior szájfény felkenését. Az ajka vakí-tóan ragacsosnak néz ki.

– Mehetünk? – kérdezem.

Marcia Abrahams engem bámul. Van egy olyan érzésem, épp bá-torságot gyűjt, hogy megkérdezze, mit fogok viselni a tavaszi bálon. Mindig megkérdezi, mi lesz rajtam, mint egy óraszerkezet, tizenegy héttel a bál előtt, és valahogy a végén ő is pont ugyanúgy öltözik. Az utánzás tulajdonképpen egyfajta dicséret, de az utánozó majmok idegesítőek, és el kell őket kerülni, amikor már látni lehet, hogy a személyes tered megszállását tervezik.

Az egyik előnye, ha valaki a Lakers társadalmi ranglétráján maga-san helyezkedik el, hogy a szekrénye a hasonló gondolkodású társa-ié mellett található. Nem tudom, ez miként történik, de a legjobb szekrények mindig a népszerűeké lesznek.

Kayla, Taryn és én a szekrényünk felé battyogunk, Brady és a fiúk már ott vannak. Brady kivesz egy vitaminosdobozt a szekrényéből. Imádja játszani az agyát.

Jason Baines megkérdezi:

– Merre voltál múlt éjjel?

– Ja – toldja meg Noah Simos. – Nem jöttél a Ferberbe.

– Anyád nem mondta? – szól Brady. – Áthívtok hozzátok, hogy leszopjon.

Észrevetted már, a fiúk mennyire szeretnek azzal viccelődni, hogy a másik anyjával van viszonyuk? Vagy ez, vagy hogy mennyire buzi a másik. A pénisszel láthatólag kifogyhatatlan mennyiségű ostoba ugratás is jár.

Noah meglöki Bradyt, aki nevetve körém fonja a karját. Érzem a D&G kölnijét. Nem is olyan rossz. A tekintetemmel azt üzenem neki: *Te vagy a legelbűvölőbb, akit ismerek, és a karod a vállam körül a legboldogabb emberré tesz az egész világon.*

– Hánykor vegyelek fel ma este? – kérdezi egy csók kíséretében.

– Úgy kilenckor? – válaszolom.

Lehet, hogy egy seggfej, de szép ajka van. És hat láb két hüvelyk, ami jó, mivel nagyjából egy hüvelykkel magasabb vagyok a többi lánynál az osztályban, Brady pedig magasabb nálam. Olykor megkérdezik, modellkedtem-e valaha. Az anyám egyszer elvitt egy hivatásos fényképészhez, de nem jött be. Melegem volt a bevilágítástól, pózolni kellett – elég hamar eluntam a dolgot. Bár furá módon valami ilyesmit csinálok most is, ahogy felnézek Bradyre, és játszom a tökéletes barátnő szerepét. Ahogy a saját tükörcarcomat mutatom neki.

FEBRUÁR 19.

Tudom, nem közvetlenül az én felelősségem, hogy Lindsay Manatore félig rövidnadrágban, félig mackóban futott, de valószínűleg meg kellett volna akadályozzam, hogy Alex levágja a nadrág egyik szarát Janet zsebkésével. Egyfelől örülök, hogy nem tettem, mert vicces volt. Valahányszor leköröztük Lindsay-t a pályán, elkezdtem énekelni, hogy „Who wears short shorts?”¹.

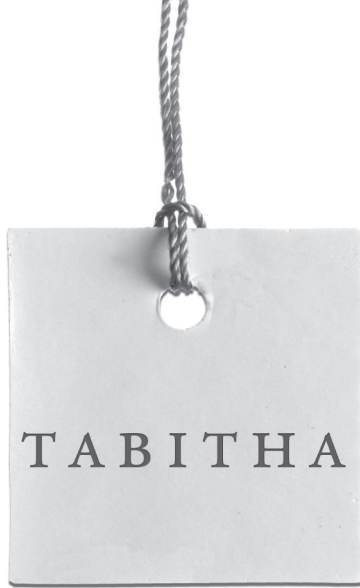
Alex elsősorban azért tart a barátnőjének, mert azt gondolja, vicces vagyok. Ezért, és az öltözködésem miatt azt feltételezi, hogy az ő klikkjükbe tartozom. Azt mondtam neki: „Ugyan, csak pocsek a divat iránti érzéke!” A következő, amire emlékszem, hogy Alex úgy mutat be a barátnőinek, mint az új haláli, szarkasztikus barátnőjét, Moe-t. Ez még a gólyaév elején történt, és azóta ez vagyok én.

¹ „Kin van rövid rövidnadrág?” A *The Royal Teens Short Shorts* című számából – a ford.

Korábban a lúzerekkel barátkoztam. De meg kell mondjam, a vagányokkal vagy „kiégettekkkel” – vagy akárhogy hívod is őket – sem könnyű, mert senki nem mer veled kezdeni. Az a baj, hogy a legtöbben elkerülnek, mert azt gondolják, veszélyes vagy, esetleg azt hiszik, a szart is kivered belőlük, így nincs sok esélyed a vegyülésre.

Az egyetlen ember, aki látja, milyen vagyok igazán, az Noah. Valószínűleg nem ismerné be a naplójában. Ő népszerű srác, a hozzá hasonlók nem is vezetnek naplót. Az életük a közösségi médiás állapotfrissítések körül forog, és ebben az esetben a státusz alatt STÁTUSZT értek. Olyanokkal lóg együtt, mint Tabitha Foster, Brady Finch és Jason Baines. Noah csak sulis után áll velem szóba, ha egyedül vagyunk, és mindig elmegy, mielőtt a nagynéném hazajön a munkából. Illetve eljövök, mielőtt az anyukája hazaérne.

Tegnap odaintettem neki, amikor láttam a házánál a szüleivel. Nem intett vissza. Hallottam, ahogy az anyukája azt kérdezi: „Ki ez?” A válasza: „Nem tudom.” Hé, seggfej, ha már azt színleled, hogy nem ismersz, rendben, de szomszédok vagyunk! Nem tudtad volna azt mondani: „Azt hiszem, mellettünk lakik”? Nem az kell, hogy beismerd, halálosan szerelmes vagy belém, vagy hogy elmondd az egész világnak, hogy néha csókolózunk, sőt, olykor annál is több, de legalább valld be, hogy ismersz! Bunkó.

POZITÍV TESTKÉP

– Kérlek, mondd, hogy nem fog esni! – mutat Kayla a szürke felhőkre, amint Tarynék tökéletesen karbantartott előkertjén át a bejárat-hoz sétálunk.

– Bocsi. Esni fog – válaszolom. – Portlandben vagyunk. Százötvenöt napon esik egy évben.

Kayla becsenget, és valami előreprogramozott katedrálismuzsika hangja visszhangzik. A ház vakítóan fehér csodapalota közvetlenül az Oswego-tó partján. Nem az én ízlésem, de a mi környékünkön az újjgazdagok vannak többségben, és ez egy kiváló példája annak, hogy mire költenek. Taryn szülei is újjgazdagok, hála az apja felsővezetői állásának a Nike-nál, és az anyjének a Wieden+Kennedynél.

– Majd én vezetek – ajánlja fel Taryn, hátradobva göndör, szőke fűrtjeit, amint kinyitja a bejárati ajtót.

– Valami *dögöset* akarok – mondja Kayla, ujjával a köldökgyűrűjét matatva, amit mindenki megcsodálhat, hála a stratégiailag feltűrt pulóvernek, ami látni engedi izmos, lapos hasát.

Kaylának van egy edzőterme otthon. Piros gumikarkötő van rajta, hogy emlékeztesse, húzza be a hasát. A példaképe Tracy Anderson, Gwyneth Paltrow edzője. Biztos vagyok benne, hogy megvan neki Tracy összes edzőruhája és -cipője. Ha az anyja hagyná, tuti befestené a haját szőkére, hogy olyan legyen, mint Tracyé, ám szerencsére rájött, hogy a szőke ázsiai nem a legelőnyösebb külső. Köszönet ezért Bai Lingnek.

Odaérünk Taryn piros Minijéhez, amit a szüleitől kapott azért a hihetetlen teljesítményért, hogy betöltötte a tizenhatot. Kayla bemászik a hátsó ülésre.

– Nincs már tele a szekrényed dögös cuccokkal? – cukkolom.

– A túl sok sosem elég – énekl.

A péntek délutánonkénti bevásárlóköriútjaink már hagyománynak számítanak. Korábban szerettem őket, de aztán úgy egy évvel ezelőtt elkezdtem azon gondolkodni, hogy apa ezzel a pénzzel igyekszik helyettesíteni a gondoskodást. Ha nem adna ilyen sokat, anya már rég elvált volna tőle. Minden alkalommal, amikor veszek valamit abból az ötven dollárból, amit tőle kapok, egyre inkább hagyom magam megvesztegetni. De ha ez nem lenne, akkor, gondolom, nem kaptam volna Tiffany gyémánt fülbevalót tavaly karácsonyra.

Begurulunk a parkolóba a Washington Square-nél, és Taryn a tőle megszokott „két helyre van szükségem egy helyett” módszerrel beparkol, kis híján felborítva egy kerekesszékes férfit.

– Jézus! – ordítom.

– Csak mert fogyatékos, az nem azt jelenti, hogy meg kell változnod a szenvedéseitől – teszi hozzá Kayla.

– Tök mindegy. Megköszönné, ha tudná, hogy a Macy’sben nem árulnak Miu Miut – szippant Taryn.

Taryn olyan lány, aki alig várja, hogy történjen valami káprázatos a divatvilágban, és megragad minden lehetőséget, hogy szert tegyen egy divatos darabra. Nem mintha a Washington Square Bevásárlóközpont tele lenne designercuccokkal, de meglepődne, hány gyereknek az osztályomból van olyan apukája, akinek Learjetje van, és olyan anyukája, aki még mindig szőrmébe öltözik egy tanár-diák találkozóra. Ha bárki képes kiszagolni egy ezerdolláros ruhát a bevásárlóközpontban, akkor az Taryn. Egyszer a bioszsertár asztalait használta rögtönzött kifutónak, amikor Lopez tanár úr kiment a híres tizenöt perces vécészünetére.

Kayla, mint egy méhecske, a Forever 21 felé veszi az irányt, ahonnan az összes ribancos ruhája van.

– Menjünk a Forever 21-ba! – mondja.

– A Bebebe megyünk – válaszol Taryn keményen. A tavaszi bál majdnem három hónap múlva lesz, de ő eltökélte, hogy idejében megkaparintja a legjobb ruhát.

– Miért akarsz a Forever 21-ba menni? Bibliai idézeteket nyomtatnak a bevásárlótáska aljára – forgatom a szememet.

– Nem is – suttogja Kayla.

– Nézd meg magad! – mondom vállrándítva. – Én a Nordie’sba megyek.

Csak azért említem, mert tudom, hogy egyikük sem akar majd velem jönni. Túlzottan „kilencvenes évek”.

– Találkozunk a Yopopnál utána egy fagyasztott joghurtra? – kérdezi Taryn, és én bólintok.

Kayla rámutat a Forever 21 kirakatára.

– Ó, csillogós csőtop!

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

– Vigyázz! – mondom. – Tisztára bűnös viselet. Bűnbocsánatra lesz szükséged.

Kayla rám nyújtja a nyelvét, és nem tehetek róla, de nevetek. Talán röhejes idióta, de legalább nagyjából megbízható. Amikor tavaly becsípve beszéltem neki az apám viszonyáról, ő azóta sem említette meg újra. Cserébe sosem hozom fel a ribancos dolgokat, amiket a srácok felével csinált. Tavaly a családi és vásárlói ismeretek órán (korábbi háztartástan) Sykes tanárnő arról beszélt, hogy azok a lányok, akiknek pozitív testképük van, nagyobb valószínűséggel tartózkodnak a szextől, míg a negatív testképpel rendelkezők hajlamosabbak a promiszkuitásra. Milyen fura, ha meg vagy elégedve a testeddel, akkor nem akarsz, hogy más is lássa, és ha *nem* szereted a tested, akkor megmutatod mindenkinek? És Kayla miért ne szeretné a testét, elvégre egy deka zsír sincsen rajta?

– Találkozunk negyvenöt perc múlva! – mondja Taryn.

Ahogy elindulnak, megkönnyebbülten sóhajtok. Végre azt tehettem, amiért jöttem.